

increase the value of intellectual capital of Kharkiv region. First of all, it is strongly recommended to increase expenditure on research and development activities (or expenditure on R&D) by the main economic actors: the state, the region, an enterprises, and the foreign sector represented so-called “business angels”. The author’s second suggestion is to improve the legal and regulatory framework related to the planning of local budget expenditures on intellectualization of the regional development, namely on capitalization of the intellectual property market and implementation of energy and resource-saving activities. Thirdly, it is necessary to accelerate the process of formation and development of the institutions integrated educational, scientific and production activities as well as to increase the effectiveness of such institutions. On balance, all abovementioned recommendations will allow to implement widely different innovations such as out-of-dated technologies, high-tech goods and the latest services, and, in that way, to ensure the competitiveness of the regional economy both at the national and overseas markets.

Therefore, the author’s findings provided strong evidence that the regions in the conditions of decentralization have the added possibilities to financing scientific, technical and innovation activities and increasing the regional intellectual capital. This statement was proved by calculating the value of intellectual capital of Kharkiv region. The author’s further investigations will be related to the comparing of the value of intellectual capital between Ukrainian regions.

References

1. Сайт Головного управління статистики у Харківській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.kh.ukrstat.gov.ua
2. Cherkashyna T. S. Estimation and forecasting of the value of national intellectual capital of Ukraine in terms of structural and innovative transformations / T. S. Cherkashyna // Фінансовий простір. – 2017. – № 3 (27). – P. 62-70.

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНОГО ЗНАЧЕННЯ ВИСОКОРОЗВИНУТОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

В. К. Мотуз, канд. істор. наук,
доц. кафедри археології та спеціальних галузей історичної науки
Д. В. Романчук, студ.

Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, м. Черкаси

Традиційно прийнято вважати інфраструктуру обов'язковим компонентом цілісної економічної системи, зокрема регіональної. Фактично, – це складова загального устрою економічного життя, що носить підлеглий, допоміжний характер і забезпечує сталий соціально-економічний розвиток

регіону. Більш того, вона визначає тактичні та стратегічні орієнтири розвитку економічної діяльності.

Для інфраструктурної підсистеми характерний ряд загальних специфічних властивостей та ознак, а саме: об'єкти інфраструктури мають високу фондомісткість і капіталомісткість, а також тривалі терміни створення та розвитку; значення досягнення ефекту від функціонування виробничої інфраструктури поширюється, скажімо, не лише на сам об'єкт, а й на всю виробничо-господарську сферу діяльності регіону і країни в цілому; значно випереджаючий в порівнянні з основним виробництвом ефект розвитку виробничого сектора інфраструктури; невіддільність процесів виробництва від споживання продукції інфраструктури; необхідність повсякденного та повсюдного розвитку; територіальна концентрація елементів виробничої інфраструктури, що відповідає концентрації населення; можлива функціональна взаємозамінність видів транспорту, транспорту і зв'язку, транспорту і складів тощо [2, с. 34; 3, с. 151].

Завдяки своїм виробничим і соціальним елементам регіональна інфраструктура гармонійно інтегрується в цілісну господарську структуру країни. Такі властивості репрезентують її як інтегральний елемент продуктивних сил, який включає в себе допоміжні додаткові галузі, види виробництва і види діяльності, що обслуговують безпосередньо основне виробництво, а також такі галузі та підгалузі невиробничої сфери, які опосередковано пов'язані з виробничим процесом і виконують обслуговуючі функції всього господарства країни [4, с. 27].

Ще однією важливою особливістю інфраструктури є її зв'язок з відтворювальними процесами в регіоні. Виходить, що існування всіх інфраструктурних об'єктів несе в собі об'єктивну необхідність, пов'язану зі здійсненням процесу розширеного відтворення [1, с. 126]. Причому продуктивний характер галузей підприємств і установ, включених в регіональну інфраструктуру, визначається не умовою створення додаткового продукту, а зв'язком із господарством у справі збільшення національного доходу в цілому [3, с. 159-160].

Досліджуючи загальнодержавне значення регіональної інфраструктури автор наукової розвідки дійшов висновків, що останню можна вважати комплексом, який створює загальні умови для забезпечення транспортування, акумуляції та розподілу різних факторів і результатів виробництва. Тому, формування високорозвинутої регіональної інфраструктури є необхідною умовою як для забезпечення процесу виробництва в регіоні, так і для дедалі глибшого інтегрування її в загальногосподарський комплекс. Перетворюючись у важливий фактор інтенсифікації останнього, вона сприяє підвищенню ефективності та формуванню інвестиційної привабливості економіки, створюючи при цьому передумови економічного зростання та підвищення рівня життя населення регіону та держави в цілому.

Література

1. Жилиєва Н. М. Механізм підвищення конкурентоспроможності регіону в умовах глобалізації / Н. М. Жилиєва / Сталій розвиток України. – Київ, 2011. – Вип. 1 (4). – С. 124-129.
2. Мартянов М. П. Структурно-інноваційна модель економічного розвитку регіонів України / М. П. Мартянов // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – Київ, 2015. – №1(99). – С. 34-45.
3. Валентюк І., Сич Н., Сухенко В. Регіональна інфраструктура: сучасний формат та інструменти розвитку / І. Валентюк, Н. Сич, В. Сухенко // Збірн. наук. праць Національної академії державного управління при Президентові України. – Київ, 2010. – Вип. 1. – С. 148-161.
4. Інфраструктура регіонів України. Пріоритети модернізації: аналітичне дослідження // ГО “Поліський фонд міжнародних та регіональних досліджень”; Фонд імені Фрідріха Еберта. – Київ, 2017. – 108 с.

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

І. М. КЛІМОВИЧ, ст. викл. кафедри економіки та обліку

Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Харків

Поняття інформаційної системи управління нерозривно пов'язане з поняттям економічної інформації та її матеріальним поданням. Автоматизована інформаційна система – система, що реалізує інформаційні технології у сфері управління за спільної роботи управлінського персоналу і комплексу технічних засобів.

Вирішенням цієї проблеми займалися такі вчені, як М. П. Денисенко, І. П. Босак, В. В. Годін, Р. Манн, І. А. Маркіна, В. І. Ісаков, С. М. Петренко, О. В. Карпенко, Д. Шевчук, В. І. Ткач, М. В. Макарова, Т. Пітерс, М. Є. Рогоза, І. К. Корнеєва, М. С. Пушкар, В. Д. Андреев, А. Яругова.

Характерними рисами сучасного етапу функціонування економічної системи є:

- поява нових суб'єктів господарської діяльності;
- зростання інформаційного навантаження на управлінський персонал;
- глобалізація економічної діяльності.

Усі ці чинники актуалізують проблему комплексної автоматизації управлінської діяльності на основі сучасних інформаційних технологій (ІТ) та засобів телекомунікації.

Вирішення цієї проблеми задало нових підходів до автоматизації управлінської діяльності. Ці підходи знаходять висвітлення в концепції ІТ організаційного управління, орієнтованої на активну участь управлінського персоналу в процесі оброблення інформації, що дасть змогу максимально наблизити управлінський персонал до інформаційних ресурсів, а також до